

Παράκλησις Νεομάρτυρος ΙΩΑΝΝΟΥ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων

Ποίημα Γεωργίου Μηλίτη, Διδασκάλου (2006).

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ καὶ τὰ ἐξῆς: Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ Νεομάρτυρι Χριστοῦ Ἰωάννη, εὐσεβοφρόνως οἱ πιστοὶ δεῦτε πάντες, ἐν κατανύξει κράζωμεν ἐκ βάθους ψυχῆς· ῥῦσαι τοὺς προστρέχοντας, λοιμικῆς ἀσθενείας, πάσης περιστάσεως καὶ ποικίλων κινδύνων, ταῖς πρὸς Χριστὸν λιταῖς σου θαυμαστέ, Ἰωαννίνων προστάτα ἀκοίμητε.

Δόξα. Απολυτίκιον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέον καύχημα, Ἰωαννίνων, καὶ κραταίωμα, τῶν Ὀρθοδόξων, ἀνεδείχθης Ἰωάννη τρισένδοξε, σὺ γὰρ ἐν Πόλει ἐνήθησας, καὶ μαρτυρίου τὴν χλαῖναν κατέκτησας, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρῶσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξε ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' (50) Ψαλμὸς (χύμα) καὶ ὁ Κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Ἰωάννη, Χριστῷ συναψον νοῦν μου Γεώργιος.

Ωιδὴ α. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ίασεις ποικίλας θαυματουργέ, ταχὺ ἀπελαύνεις, καὶ δαιμόνων ἐπιβουλάς, διό σοι προσέρχονται ἀσμένως, Ὀρθοδόξων τὰ πλήθη τρισένδοξε.

Ωιδᾶς σοι προσάγωμεν ἀθλητά, καὶ σοῦ ἐξαιτοῦμεν, προστασίαν καὶ ἀρρώγην, ἣν τάχος παράσχου Ἰωάννη, τοῖς Ὀρθοδόξοις πιστοῖς τρισμακάριστε.

Ἀρχὴν μετανοίας θαυματουργέ, λιταῖς σου παράσχου, τῷ ποθοῦντι διακαῶς, ἰδεῖν Ἰωάννη Νεομάρτυς, τοῦ Παραδείσου τὰ κάλλη, θεόζηλε.

Θεοτοκίον.

Νεότητα Μητέρα τοῦ Λυτρωτοῦ, προστάτευσον τάχος, ἐκ κινδύνων καὶ ἐθισμῶν, καὶ ἐκ χειρῶν ἀνθρώπων δολίων, σὺ διαφύλαξον Κόρη Πανύμνητε.

Ωιδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νῦν προστρέχω ὁ τάλας, ἱκετικῶς ἔνδοξε, καὶ σὴν βοήθειαν αἰτοῦμαι, ἀξιομίμητε, ἦν τῷ ἀθλίῳ ταχύ, σὺ Ἰωάννη παράσχου, ἵνα μὴ ἀπόλωμαι, ὧ πανευφρόσυνε.

Ἡ ἀγία σου κάρα, ἐν Βαρλαὰμ Ἄγιε, λιμὴν ἀνεδείχθη ἐσχάτως, καὶ καταφύγιον, τῶν ἀσθενούντων σοφέ, καὶ τῶν θελόντων σωθῆναι, διὸ οἱ Ὀρθόδοξοι, πίστει προσέρχονται.

Χριστομάρτυς σὲ πόθῳ, ἱκετικῶς δέομαι, ἐκ τῆς μοχθηρίας ἱκέτην, τάχος διάσωσον, ἵνα ὑμῶ τὸν Θεόν, καὶ ποιητὴν τῶν ἀπάντων, Ἰωάννη ἔνδοξε, Ἡπείρου κλέϊσμα.

Θεοτοκίον.

Ραθυμίας κατέστην, ἐργάτης ὁ ἄθλιος, διὸ πρὸς σὲ καταφεύγω, καὶ πόθῳ δέομαι, σπεῦσον ταχὺ Μαριάμ, καὶ σῶσον Κόρη ἱκέτην, καὶ Υἱόν σου Ἄχραντε, σὺ ἐξευμένισον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Ἰωάννη, ὅτι πάντες ἱκετικῶς πρὸς σὲ καταφεύγομεν, Νεομαρτύρων τὸ κλέος καὶ δόξα.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβείαν τὴν σὴν, ποθοῦμεν ἀξιάγαστε, διὸ τῶν πιστῶν, τὰ πλήθη εἰς σὲ σπεύδουσι, καὶ θερμῶς βοῶσί σε,

Ἰωάννη σκέπασον ἅπαντας, καὶ ἐκ τροχαίου φύλαξον ἡμᾶς, Βαρλαάμ καὶ Ἡλείου τὸ καύχημα.

Ἦμνὸς δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰατρὸν ὀνομάζομεν, σὲ ὦ Ἰωάννη, Ἡλείου καύχημα, καὶ δεόμεθα ἰκέται σου, ἐκ παντοίων νόσων διαφύλαξον.

Σωφροσύνην παράσχου μοι, καὶ ταπείνωσιν Ἰωάννη ἔνδοξε, καὶ τὸν νοῦν μου ἀποκάθαρον, ἐκ τῶν φαύλων σκέψεων, θεόφιλε.

Τὴν ψυχὴν μου διάσωσον, ἐκ τῶν παθῶν Ἰωάννη μακάριε, καὶ τὸ σῶμά μου προστάτευσον, ἐκ ποικίλων νόσων ἀκατάβλητε.

Θεοτοκίον.

Παρθένε θεόνυμφε, τὸν Υἱόν Σου σκέπε καὶ διαφύλαττε, καὶ τὸ στόμα μου διάνοιξον, τοῦ δοξάζειν σε Θεοκοινώνητε.

Ἦμνὸς ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Σὲ παρακαλῶ, Ἰωάννη παμμακάριστε, τοὺς Ὀρθοδόξους ἐκ πλάνης θαυμαστέ, καὶ ἐκ κινδύνων, ταχὺ λιταῖς σου φύλαξον.

Ὑμνοὺς καὶ ᾠδὰς, σοι προσφέρομεν Ὀρθόδοξοι, καὶ σοὶ προσπίπτομεν θαυματουργέ, ἐκ τῶν ποικίλων, παθῶν ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Νέος ἀθλητής, ἀνεδείχθης Μάρτυς ἔνδοξε, καὶ Ὀρθοδόξων πιστῶν καταφυγή, ὦ Ἰωάννη, Ἡλείου δόξα καὶ σέμνωμα.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε θερμῶς, ἰκετεύω Σε ὁ ἄθλιος, ἐκ τῶν παγίδων ἀρχαϊκάκου ἐχθροῦ, τὸν Σὸν ἰκέτην, ἀπαύστως Μαριάμ, προστάτευσον.

Ἦμνὸς στ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ψυχὴν μου σοῦ, Ἰωάννη δέομαι, ὁ ἀνάξιος διάσωσον τάχος, ἐκ τῶν χειρῶν, τοῦ ἀλάστορος Μάρτυς, καὶ ἐκ

ποικίλων παγίδων τοῦ ὄφεως, καὶ ῥῦσαί με διαπαντός, ἐκ ποικίλων παθῶν, ἀξιάγαστε.

Ὁ τάλας σέ, ἱκετεύω ἔνδοξε, καὶ αἰτῶ τὴν σὴν θερμὴν μεσιτείαν, πάντας ἡμᾶς τοὺς προσπίπτοντας πίστει, πρὸ τῆς ἀγίας σου κάρας διάσωσον, ἐκ πάντων τῶν διαβολῶν, ἃς κακότεροποι Μάρτυς ὑφαίνουσι.

Νῦν πάντες, ἱκετικῶς προσφεύγομεν, καὶ δεόμεθα θερμῶς Ἰωάννη, ἐκ τοῦ καρκίνου διάσωσον πάντας, καὶ ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων προστάτευσον, καὶ φύλαξον ἐκ συμφορῶν, τοὺς ἱκέτας σου Μάρτυς τρισένδοξε.

Θεοτοκίον.

Νευρώσεις σύ, ἀπελαύνεις Ἄχραντε, καὶ τὰς νόσους θεραπεύεις σῶν δούλων, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἱκετῶν σου παρέχεις, ἀκαταπαύστως βοήθειαν ἔνδοξε, σοῦ δέομαι ὁ δυσμενής, τῆς ψυχῆς μου τὰ ὄμματα ἄνοιξον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Ἰωάννη, ὅτι πάντες ἱκετικῶς πρὸς σέ καταφεύγομεν, Νεομαρτύρων τὸ κλέος καὶ δόξα.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα, μητρικὴν παρῴησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία.

Σὺ προστάτης τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντος, καὶ μεσίτης πρὸς τὸν Λυτρωτὴν ἀμετάθετος, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν ἱκέτιδας φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον θαυματουργέ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν θερμῶς κραυγαζόντων σοι, δέχου ἡμῶν πρεσβείας, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, τῶν Ὁρθοδόξων ἰσχυρόν, Ἰωάννη καταφύγιον.

Προκείμενον. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν ὕριο, καὶ προσέσχε μοι.

Εὐαγγέλιον (Ματθ. Ι' 32-36 καὶ ΙΑ' 1).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. Ἦλθον γὰρ διχᾶσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς· καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καὶ κηρῦσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἰωάννου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον...

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι. **Στ.** Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Μὴ ἐγκαταλείπης με, ὦ τοῦ Χριστοῦ Νεομάρτυς, τὸν πρὸς σὲ προστρέχοντα, καὶ καθικετεύοντα ἀξιάγαστε, θλιψίς γὰρ ἔχοιμε, φέρειν οὐ δύναμαι, ἀρχαϊκάκου τὰ τοξεύματα, σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ καταφύγιον Πάντιμε, πάντοθεν εἰμὶ δέσμιος, ἐκ ποικίλων παθῶν ὁ τρισάθλιος, μάκαρ Ἰωάννη θησαύρισμα καὶ δόξα Βαρλαάμ, μὴ παραβλέπης τὴν δέησιν, τοῦ ἀχρείου δούλου σου.

Ἐπιτομή ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας,

Οὐρανῶν Κυβερνήτην, Ἰωάννη θεόφρων σφοδρῶς ἠγάπησας, διὸ καὶ τὴν ζωὴν σου, ὡς ἄκακον ἀρνίον, Αὐτῷ προσενήνοχας, ὦ Νεομάρτυς Χριστοῦ, προστάτευσον ἱκέτας.

Ὑπηρέτης κατέστην, τῆς σαρκὸς Ἰωάννη θεοκοινωνήτε, διὸ σοὶ καταφεύγω, ὁ τάλας καὶ ἀχρεῖος, καὶ μετὰ πόθου δέομαι, βοήθησόν μοι ταχύ, ἵνα μὴ ἀπολλοῦμαι.

Νικητῆς ἀνεδείχθης, τῶν παθῶν Ἰωάννη ἀξιοθαύμαστε, καὶ τοὺς υἱοὺς τῆς Ἀγαθῆς, οὐδόλως ἐφοβήθης, διὸ πάντες κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Μὴ παρίδης ἱκέτας, Θεοδόξαστε κόρη πιστῶν τὸ καύχημα, ἀλλὰ ταῖς Σαῖς εὐχαῖς Σου, ἐκ νόσου τοῦ καρκίνου, πάντας Μητέρ διάσωσον, ἵνα ὑμνῶμεν ἀεὶ, τὸν Λόγον Θεοτόκε.

Ωιδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Οὐρανοδόρμε, τὸν Βασιλέα καὶ Κτίστην, καθικέτευε δεόμεθα πάντες, ὅπως ῥυσθῶμεν, πυρὸς τοῦ αἰωνίου.

Ἕμνους προσάγου, ἐν κατανύξει βαθεία, πρὸς σὲ τοῦ Βαβυλῶν οἱ Πατέρες, καὶ προσκυνοῦσι, τὴν κἀρα σου φωσφόρε.

Τὴν τῆς Ἡπείρου, σὺ καθηγίασας Μάρτυς, καὶ κατέστης αὐτῆς ὁ προστάτης, διὸ Ἰωάννη, δοξάζομεν σε πάντες.

Θεοτοκίον.

Ἑλλήνων Κόρη, καταφυγὴ ἀνεδείχθης, καὶ ἀκοίμητος πάντων προστάτης, διὸ Θεοτόκε, ἀπαύστως Σὲ ὑμνοῦμεν.

Ωιδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Μάρτυς Ἰωάννη, μὴ ἐγκαταλείπης, τοὺς Ὁρθοδόξους εἰς χεῖρας τοῦ ὄφεως, ἀλλὰ παράσχου ἡμῖν, ἀνώδυνα τὰ τέλη.

Ῥαπίσματα ἐδέχθης, Μάρτυς Ἰωάννη, καὶ μαρτυρίου τὴν χλαῖναν κατέκτησας, διὸ σὲ πάντες ἐν πίστει, μάκαρ δοξάζουσι.

Γαλήνην σὺ παράσχου, ἐμοὶ τῷ ἀχρείῳ, καὶ τῆς πικρᾶς τυραννίδος τοῦ ὄφεως, τὸν σὸν ἱκέτην θεόφρον, τάχος ἀπάλλαξον.

Θεοτοκίον.

Ίλέωσαι Υἱόν Σου, Κεχαριτωμένη, τὸν ἐπ' ἐμοὶ ὀργισθέντα δικαίως Ἀγνή, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, τάχος μὲ λύτρωσε.

Καὶ εὐθὺς τὰ Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε ὦ Νεομάρτυς, τὸν ἀειμακάριστον καὶ θεοδόξαστον, τὸν προστάτην καὶ φρουρὸν ἡμῶν. Τὸν διὰ ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ, μαρτυρίου χλαῖναν, ἐνδυθέντα περιχαρῶς, καὶ νῦν σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, ὑμνεῖ ἐν Παραδείσου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ πάντων Κύριον.

Χαίροις τῆς Ἡπείρου θεῖος βλαστός, καὶ Ἰωαννίνων, ἀντιλήπτωρ καὶ βοηθός. Χαίροις Ἰωάννη, τῶν Ὁρθοδόξων δόξα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ κλέος, ἀξιοτίμητε.

Ἐκτενῶς ἰκέτευε τὸν Θεόν, ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, εἰρηναίαν αὐτὴν τηρεῖν, καὶ λυτροῦσθαι πάντων, δεινῶν τε καὶ κινδύνων, ὦ Ἰωάννη κλέος, δόξα καὶ καύχημα.

Χαίρουσιν Πατέρες τοῦ Βαρλαάμ, ἔχοντες ἐν μέσῳ, σοῦ τὴν κάραν θαυματουργέ, ἣτις ἀπελαύνει, δαιμόνων ἐπιθέσεις, καὶ τοῖς πιστοῖς παρέχει, ῥώμην καὶ δύναμιν.

Μάνδραν τὴν τιμῶσάν σε εὐλαβῶς, φύλαττε ἀπαύστως, ἀπὸ πάσης ἐπιβουλής, μάκαρ Ἰωάννη, σὺν τῷ Νεκταρίῳ, καὶ θείῳ Θεοφάνη, Χριστὸν πρεσβεύοντες.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον. ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέον καύχημα, Ἰωαννίνων, καὶ κραταίωμα, τῶν Ὁρθοδόξων, ἀνεδείχθης Ἰωάννη τρισένδοξε, σὺ γὰρ ἐν Πόλει ἐνήθλησας, καὶ μαρτυρίου τὴν χλαῖναν κατέκτησας, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῶν πιστῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τοῦ
Νεομάρτυρος ψάλλομεν τὰ ἑξῆς. Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ
ξύλου.

Χαῖρε Ἰωάννη θαυμαστέ, χαῖρε τῆς Ἡπείρου τὸ κλέος,
καὶ Βαρλαάμ θησαυρέ, ἄλλον γὰρ οὐκ ἔχομεν
πρεσβευτὴν πρὸς Θεόν, οἱ ποθοῦντες Παράδεισον, ἀλλὰ
δειλιῶντες, ὡς κατατροχόμενοι ὑπὸ ποικίλων παθῶν,
Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἀθληφόρε, ὅθεν σοι προσπίπτομεν
πόθῳ, πάντες οἱ Ὀρθόδοξοι ἀτίμητε.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθημι, ὦ Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς
Θεοτόκου, τὴν Σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς,
ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.